

Bangkok! Bangkok! Bangkok!

To danske sosialister ender på horehus i Bangkok og trekker rystende slutninger om venstresidas forhold til pornografi

Alt ble mye klarere for oss i Bangkok.

Første gangen vi sto i mottagelsesrommet i massasjeinstituttet på hjørnet av Sikumvit Road og Soi 13, ble vi rammet av den gamle og velkjente konfirmasjonsfølelsen. Forlegne, klossete og ivrige kom vi inn i den hotell-lignende resepsjonen hvor dempet Thai-musikk sivet ut i det bløte, air-condition-kjølige halvmørket. Det var opplagt at

alle og enhver kunne se på oss at det var første gang vi satte våre ben i et massasjehus.

Ikke før hadde vi vent øynene til mørket før en vennlig resepsjonsmann stod foran oss og tilbød seg å vise oss til rette. Han førte oss lengre inn i mørket, som viste seg å være fullt av gjester som slappet av i skinnsofaene med klirrende isklumper i glassene.

"Her kunne vi stå og velge mellom femti lekre unge thai-kvinner som alle satt der klare til å legge sine gyllenbrune kroppene til rette for vår lidderlighet."

"Ett hundre prosent forstillelse, men også ett hundre prosent uforfalsket og ekte sexkultur."

"Din hykler! Skammer du deg over at du har ståpikk?"

Alene eller i små klynger stod andre gjester foran et stort buet panoramavindu i røkfarget glass og et klart synsfelt i øynehøyde.

Denn vennlige resepsjonsmannen forlot oss der ved vinduet, med en bemerkning om at vi kunne bare komme bort til ham når vi hadde valgt oss ut et nummer.

"Nummer?" spurte konfirmantene.

"Ja, selvfølgelig – de har jo nummer," svarte han og pekte på synsfeltet i panoramavinduet.

Spente og fnisende sjenerte nærmet vi oss glassveggen og kikket inn gjennom synsfeltet.

En ed full av fryd og forbløffelse slapp ut av oss i kor. Gud i helvete! Femti unge thai-piker med hvite kitler og blodrøde negler lainet opp på stolrader i en amfiaktig oppstilling omkring et TV-apparat!

Og ganske riktig – hver av jentene hadde et "garderobenummer" på sin hvite kittel.

Der stod vi – konfirmantene – midt i en fantasiverden som var blitt virkelighet. Vi ble stående å glo, som for å overbevise oss selv om at det var virkelighet. Her kunne vi stå å velge og vrake mellom femti lekre unge thai-kvinner som alle satt der klare til å legge sine gyllenbrune kroppene til rette for vår lidderlighet. Vi kunne bare velge en og oppgi nummeret til den hyggelige mannen i resepsjonen. Så ville han ved hjelp av en mikrofonbeskjed bringe den utvalgte ut av akvariet.

Der stod vi, og der ble vi stående. Antakelig alt for lenge i forhold til vanlig forretningsskikk. Situasjonen fascinerte oss fordi den var samtidig så grotesk i sin fullstendig utilslørte, entydige mening – og så eventyrlig i sin likeframme iscenesettelse av våre lyster. Grenseløst tåpelig – men nettopp av denne grunn også grenseløst frydefullt. Ett hundre prosents forstillelse, men også ett hundre prosents uforfalsket og ekte sexkultur.

"Du glir inn mellom leppene og foldene, fyller henne og blir borte. Du puler helt skamløst nå. Villere og villere, aggressivt og hengivent. Så velter den glødende is opp i deg..."

DU TRENGER BARE velge et nummer. Så kommer kvinnen ut. Smiler til deg, tar deg i hånden og fører deg med opp en trapp.

I etasjene oppover er det lange teppebelagte korridorer med dører inn til massasjerommene.

Din kvinne finner et ledig rom og tar deg med inn. Massasjerommet er utstyrt med et stort badekar, en lenestol og en divan. Belysningen er dempet og Thai-muzaken nedenfra plinger bløtt ut i det intime værelset.

Din kvinne gjør badet klart og hjelper deg med å kle av deg. Dere pludrer om vær og vind, og hun kiler deg leende under balla. Du rødmer over hele deg over denne skamløsheten – som vel er profesjonell, men som avslører deg fullstendig: Din hykler! Skammer du deg over at du har ståpikk?

Din kvinne skammer seg ikke over din stive pikk. Tvert imot. Hun erter deg – litt hånlig?

Nedsenket i det varme vannet oppbløtes du og lar lystene strømme gjennom kroppen. Kvinnen har tatt av seg alle klærne unntatt trusene og går i gang med å vaske deg. Det skal være visst at du blir vasket. Og spylt. Og frottet. Og klemt og kysset og pirret. Og nå er du klar for divanen.

Massasjen er samtidig klinisk og seksuell. Du blir både bløt og hard og hverandre. Hun masserer musklene dine, bøyer leddene dine, pleier ditt stive lem. Og det fortsetter hun med i en

lang rekke raffinerte variasjoner. Virkeligheten og fantasien blir ett kjød. Skammen er over. Nå er du bare naken brunst. Befrikk ... for hva?

Resten er lett. Du vil ta i henne, befole hele henne. Med hendene. Med munnen. Med pikken. Du vil. Du slikker henne under armene. Leppene dine berører rosinvortene på hennes bryster. Tungen din søker inn mellom rompeballene hennes og slikker den rødbrune rosen så den blir våt og levende. Søker videre til hennes lysørde, fuktige og pulserende åpning og smaker saltene av hav og søte urter. Hennes kjønnsvesker. Nå er det din tur.

Du glir inn mellom leppene og foldene, fyller henne og blir borte. Du puler helt skamløst nå. Villere og villere, aggressivt og hengivent. Så velter den glødende isen opp i deg – og ut! Orgasme! Frihet!

HVA VAR DET som ble klarere for oss i Bangkok?

Det er en lang historie. Men allerede da vi stod ute på Sikumvit Roads myldrende fortau etter besøket i massasjeinstituttet, var vi klar over at vi ville komme igjen i morgen. Kanskje ikke akkurat til dette instituttet, men til et av de utallige andre rundt om i Bangkoks støvete gater. Nøyaktig som tusenvis av andre sex-turister fra Ja-

pan, Midt-Østen og Europa var vi fanget inn i Bangkoks profesjonelt iscenesatte seksual-kultur. Det vi lot oss fascinere så voldsomt av var levendegjort porno. Simple, banale lystbilder var blitt virkeliggjort og muliggjort. Sjokkerende virkningsfullt.

Hadde vi ikke ventet det? Hadde vi så smått hyllet oss inn i den illusjonen at som produkter av 70-års kjønnspolitiske skoler på den såkalte udogmatiske venstreside ville vi være immune overfor denslags vulgære og åpenlyse sex-klisjeer?

Trodde vi at vi hadde etterlatt den kapitalistiske verdens forslitte pornobilder langt bak oss et sted? At vi var i besittelse av alternative bilder – motforestillinger?

Det spurte vi hverandre om. Og vi fikk svært uklare svar. Uklarheten var i seg selv megetsigende. Det betydde at vi stod overfor et dilemma.

Dilemmaet er at vi aldri virkelig har trodd at 70-års kjønnspolitiske skoleing og nyvurderinger av seksualiteten for alvor har gjort opp med den tiltrekning som pornografien representerer.

Det er et stort dilemma, fordi kritikken av pornografien egentlig kan ha helt rett – samtidig med at pornoen bevarer sin enorme tiltrekning. Åpenbart.

Det var noe slikt som demret for oss i Bangkok.

MEN HVORFOR DET? Hvordan kan det ha seg at sånne radikale mennesker som oss med hodet fullt av berettiget kritikk av undertrykt og undertrykkende og forfalsket seksualitet kan la seg besnære så enormt og øyeblikkelig får ståpikk ved møtet med men og banal porno – død så vel som levendegjort?

Det er ett enkelt svar:

Dagens porno er i det minste *pornografisk*. Det vil si pornografisk i sin hensikt. Og det vil atter si: den er seksuelt skamløs.

Uansett om pornografiens "bilder" er riktige eller forfalskede – sett ut fra moral eller ideologi – så er de bevisste og autentiske uttrykk for seksuell lyst.

Og nettopp i det ligger pornografiens styrke og utstråling: i det at den vulgært, ukomplisert, entydig og direkte tviholder på lysten til sex. Hverken mer eller mindre. Noe som betyr at dagens pornografi vel kan være kritikkverdige, men likevel bevarer sin kjerne av umiddelbar formidling av *begjær*.

Det er derfor vi blir så fascinert. Fordi pornoen treffer det i oss som er vulgær, ukomplisert, entydig og direkte sex-hunger.

Det gikk også opp for oss i Bangkok.

HVA VAR på ferde? Hva rokket vår Bangkok-opplevelse ved? Den rokket ved troen på at de siste årenes utrettelige debatt om en "ny seksualitet" er autentisk.

Mistanken om et kollektivt selvbe drag begynner å gnage. Er det bare bløff og tomsnakk, all den stund det i oss som er ekte vulgær, ukomplisert, entydig og direkte sex-begjær ikke lar seg berøre av snakket? Og ikke blir anerkjent? Har snakket og debattene tatt utgangspunkt i en hypotese om sex, en tenkt forestilling, et seksualpolitisk "du bør" – og ikke i det hele tatt i vår konkrete fantasi?

Hvis vi må svare ja på spørsmålene så har vi snytt oss selv og hverandre. Da er vi i ferd med å miste det som pornoen har som sin eneste, men helt avgjørende dyd: viljen til skamløshet.

EN TING ER SIKKERT, og det er noe alle vet: "Venstresida" har aldri formulert en pornografi som har hatt som mål å omsette alt snakket om seksualitet til nye og offensive manifestasjoner. Manifestasjoner som utdyper, legitimerer, setter fri og gir næring til vår alltid nærværende lidderlighet. Manifestasjoner som i film, teater, bøker og bilder nedkjemper trangsynet og seksualiserer vår menneskelige omgang.

Nei, noe sånt har vi ikke. Det vi derimot har er kilometer på kilometer med faglige, kritiske, rasjonelle framstillinger av nødvendigheten av "frigjøring". Den "udogmatiske venstresida" har jobbet på spreng for å formulere en kritikk av seksualitetens vilkår i samfunnet, og hårdnakket holdt på revolusjoneringen av den seksuelle økonomi. Studiegrupper, seminarer, restaurant-diskusjoner og allmøter i kollektivene rundt omkring på den "kritiske venstreside" har avlevert millioner av utsagn om seksualitetens vande kår.

Men *skamløsheten* glimrer med sitt fravær. Og fraværet av denne pornoens ene dyd gjør at alle disse diskusjonene mister troverdigheten og ærligheten. Det skaper også undertrykkelse. Noe sånt ble klart for oss i Bangkok.

"Bangkok" i oss er undertrykt. Den skamløse lyst ble skåldet bort og lagt på is i 70-års skamfulle selvutslettelse. Slikt kan lett føre til erkjennelsesmessig koldbrann.

Derfor er det på tide at vi menn fra den "udogmatiske venstresida" også på dette området står på parolen fra 70-åra: "Vi vil være hele mennesker! Vi vil ha alt!"

"Bangkok" i oss vil ikke la seg lure av surrogater. Hun unndrar seg enhver berøring med kritiske og kliniske fingre. Bare begjærets følsomme hender tar hun imot – i hengiven og likefram dialektikk med det ukjente.

Vi vil ha nettene tilbake.

Og nettene og tabuenes kultur.

Det er den autentiske porno – den som responderer på det i oss som er skamløs, ukomplisert, entydig og direkte sex-lyst.

Ikke en uttenkt teori, ikke et seksualpolitisk imperativ, men en konkret

"Fraværet av skamløsheten gjør at venstresidas sex-debatter mister troverdigheten og ærligheten."

levendegjort fantasi. En pornografi som ikke lar oss i stikken som tittere, katolske i kroppen – men en pornografi som er revolusjonær sex-kultur.

Artikkelen er skrevet av Paul Gazan & Niels Westberg, trykt i Information og ranet/fornorsket av Gateavisa.

Bangkok!